

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Poëta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A tunt morituros, quasi latentes Deo gratias agere videatur, quod ad eum, cuius ministri sunt, migrationem parent. Addit homines quosdam, cum ipsi mortem expavescant, Cygnos quoque fallo criminari cantusque hujusmodi dicere doloris argumentum esse, quem ex adventante morte con- ciperint. Sedenim, haudequaquam animadverunt, in omni volatilium genere nullam esse avem, quae vel in esuritione, vel in rigore, aut alio quoquam incōmodo, quo se affectam sentiat, emoduletur, can- tilletve: non lusciniam quidem ipsam, non Hirundinem, non Eopem, quarum cantum, & luxum & querimoniam esse fabulantur. Sibi vero videri neque quidem aves has, neq; Cygnos præ dolore canere, sed quia Phebo sacra sunt, eaq; latitia concitata, forsan & divinatione prædicta, alterius vita bona præfigunt. Hinc M. Tullius Tusculanis questionibus Cygnos ait non sine causa Apollini dedicato- esse, sed quod ab eo divinationem habere videantur: quia prævidentes quid in morte boni sit, cum cantu & voluptate moriantur. Omnino autem quod de morte narratur, falsis aliquot experimentis compertū est, tametsi Lucretius Poëta perulgatam tangit opinionem, cum eos nece detortos, ac anxiè cruciatis, liquidam lugubri voce querelam attollere ait ex vallis Heliconis. In quo illud etiam animad- vertendum, ad hoc & alios respixisse, cum Poëtas Cygni symbolo nuncuparunt.

POETA. CAP. II.

NAM veluti Cygni senio confecti argutioribus, ob guttulis exilitatem organis affectis suaviorem simul & vocaliorem emitunt vocem, ita etiam boni Poetæ, quo per ætatem magis profecerunt, scribere itidem solent elegantius & sapientius. Sic Oedipus Coloneus opus ea conscribens ætate, qua propter senium author despicere videbatur, à filio etiamnum rei familiaris maledicatur, curatæ actus infan- re elegan- reus, omnium quæ antea conscriperat operum cultissimum judicatum est. Et Isocrates (ut Oratores etiam hoc admittamus; nam & id dicendi genus musicum est, & certis constat numeris) Panathenai- cam orationem, omnium quas antea scripsisset luculentissimam, post octogesimum vitæ annum elu- cubravit. Sic Pontanus & Uraniam & Meteorica, Syncerus Actius poëmata pleraque, Aurelius Au- gurellus Chrysoppiam, & calii plerique ætate nostra bene literari viri eo suavius Cygneum hoc melos emodulati sunt, quo magis visi consenserent. Sic tu Musas affectaris, que salis & leporis plurimum præ se ferunt: deniq; omnia quæ ad eruditonem spectant, non ignaviter perverstigas. An vero Plato- nem dissimilare poterimus, quem anhum circiter octogesimum agentem scribendo vita functum ajunt? Ut fabulosum minimè videatur, quod Socratem perhibent per quietem existimasse novellam se Cygni pullū inter genua tenere, qui plumis repente sumptis evolaverit in sublime, & thereaque o- mnem suavissimo clangore compleverit, postridieq; Platonem ab Aristotle patre ei commendatum genis Laer. in institutionem: visoq; statim puer dixisse Socratem ferunt, eam esse aviculam, cuius imago nocte 1.3. in Pla- tonis vita. proxima sibi per somnum fuerat obversata.

MUNICIPIBUS INJURIUS SUIS. CAP. III.

SED, ut etiam attingamus Poëtarum fabulas, Cygnum a- ajunt hominem municipibus suis injuriam hieroglyphicè significare. Siquidem Olores in volucrum genere id habent D peculiare, ut alter depascatur, atque inter se morsus convertant: unde illum crediderim Pindaro Inbosatilem appellatum: id quod nefcio qua æmulutione præstantia, in Poë- tis præcipue, & nunc esse, & fuisse semper exploratissimum est. Nam ut ipsi ajunt:

Qui velit ingenio cedere, rarus erit.

Adde quod, Melitus Euboicus avem hanc ita conviciis plena- nam esse dicit, ut ea clamante, reliquæ aves quæ præsto sunt, conticescere cogantur.



Ideoque ab
Hercule oc-
cisus.

M m

ANIMI